

Ivan Aguélis Plats

Konstnärer Acke Oldenburg, Åsa Ormell, Janne Sjöblom,
Göran Söderberg

Titel *Ivan Aguélis plats*

År 2000

Teknik Smide, stengods, tegel, växter

Placering Aguéligatan 11, Sala

En sydländskt inspirerad morisk brunn. De fem bågformade
sidorna symboliserar

- Fatimas hand: Islams fem pelare - bönen, fastan, trosbekännelsen, vällfärden och allmosan. Fatima var dotter till profeten Muhammed.
- Prins Eugen som räddade Ivan Aguélis målningar till Sverige
- sågverksägare Jöns och Alvida Åkermans fond som finansierat monumentet
- Carl Friberg vars samling utgör grunden till Aguélimuseet
- brevtexet av Ivan Aguélis alltid stödjande mor Anna.



FREDAGEN DEN 23 JANUARI 1998

SALA ALLEHANDA

Ivan Aguélis plats kan bli klar i höst

SALA

Nu ska den bli verklighet, Ivan Aguélis plats.

På gräsmattan mellan Sala Allehandas gård och Lillån, vid Aguéligatan, ska en minnesplats anläggas, med något som påminner om en morisk brunn, smidesräckan, sittplatser, citrusräd i krukor, med mera.

I höst kan den vara klar.

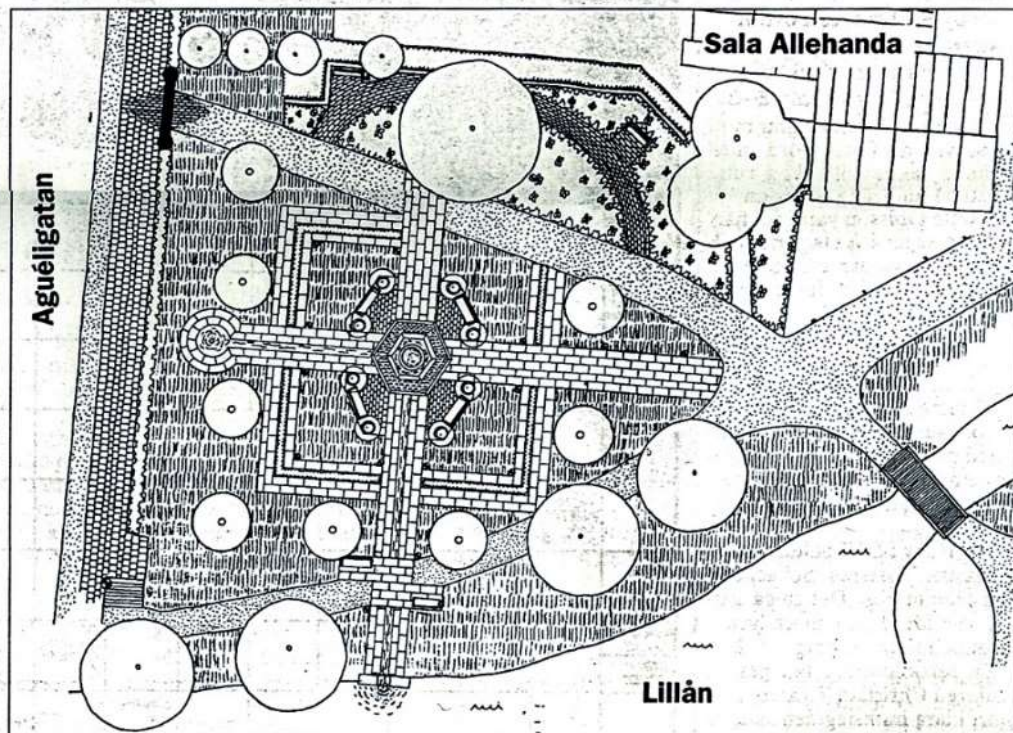
Drygt en miljon kronor beräknas det kosta att skapa denna minnesplats över Salasonen, konstnären och kosmopoliten Ivan Aguéli. Det är dock meningen att det ska klaras utan kommunala skattepengar.

Pengarna ska istället tas från Jöns och Alvida Åkermans fond, vars avkastning Sala kommun disponerar. Fonden, instiftad 1977, är till för att "förbättra miljön i den del av Sala kommun, som utgjorde gamla Sala stad". De disponibla medlen var vid årsskiftet till drygt 890 000 kronor. Fjölårets avkastning, som tillförs i sommar, beräknas till minst 200 000 kronor.

Långdraget arbete

Det var för fyra år sedan som kommunfullmäktige tillsatte en arbetsgrupp för att ta fram förslag på hur fondpengarna skulle användas. Arbetsgruppen, bestående av stadsträdgårdsmästare Göran Söderberg, kommunarkitekt Fredrik Meurman och kultur- och fritidschef Curt Hellman, kom fram till förslaget om en Ivan Aguélis plats.

Förslaget är en kombination av utvecklande av en befintlig park vid Lillån/Aguéligatan, en minnesplats över Ivan Aguéli och hans konstnärsskap, ett he-



Minnesplats. Så här är det tänkt att Ivan Aguélis plats ska se ut i fågelperspektiv. Mellan de två befintliga gångvägarna mellan Sala Allehanda och Lillån ryms minnesplatsen med en stor keramikskål, smideskonst, små kanaler med vatten, låga häckar och citrusräd i åtta krukor (de mellanstora rundlarna).

drande av de personer som betytt mycket för Ivan Aguéli och tillkomsten av denna plats samt en offentlig utsmyckning i form av ett konstverk med kvalificerad konstnärlig och hantverksmässig gestaltning, skriver stadsträdgårdsmästaren Göran Söderberg till kommunstyrelsen.

Keramik och vatten

För de konstnärliga idéerna har även konstnären Acke Oldenburg, Stockholm stått. De utgår från den moriska trädgårdsarkitekturen. Tanken är att

från Wallåkra stenkärlsfabrik i Skåne köpa in en stor keramisk "skål", ungefär 1,8 meter i diameter, samt några mindre krukor för runt 175 000 kronor. Den stora skålen ska ha flödande vatten, uppumpat ur ån, samt belysning kvällstid. Två kakelklädda vattenkanaler ska gå mot gatan respektive Lillån.

Runt den keramiska skålen byggs en smideskonstruktion (beräknad kostnad 256 000 kronor) med associationer till Ivan Aguéli och personer som betytt mycket för honom eller för min-

nesplatsens tillkomst - hans mor, prins Eugen, doktor Friberg samt makarna Jöns och Alvida Åkerman. Alla "kringarbeten" samt kakelplattor, parksoffor, växter med mera, sådant som görs av kommunens Gata & Park, beräknas kosta drygt en halv miljon kronor.

INGALILL FORSS NORBERG
0224-561 69

Vad händer nu?

Kommunstyrelsen behandlar ärendet på måndag.

MÅNDAGEN DEN 26 JANUARI 1998

11

Vitt skilda meningar om en Aguéli-plats

SALA

En minnesplats över Salabornen och konstnären Ivan Aguéli planeras utmed gatan som bär hans namn, på grasmattan mellan Sala Al-lehanda och Lillån.

Som SA berättade i fredags ska enligt planerna där anläggas en arkitektonisk skapelse i mor-risk stil med stenläggningar, smidesarbeten, citrusräd i krukor och en "brunn" med små vattenkanaler.

En enkät som SA gjort bland Salabor visar att meningarna är minst sagt delade om den plane-rade minnesplatsen.

På väg bort

Redan för flera år sedan tyck-te Salabor Per Sörbom, nu Sve-riges blivande kulturattaché i London, att en skulptur av Agu-éli vid järnvägsstationen, på väg bort från staden, vore det allra lämpligaste.



Moham-med Set-kic:

– Ja, jag tycker förslaget är väldigt bra. Den här stan behö-ver något extraordinärt, något som inte finns någon annan-stans. Visserligen är stadsparken fin, men det räcker inte med den.

– Jag tror Ivan Aguélis plats skulle kunna bli en fin sam-lingspunkt för människor. Det behövs platser där man kan slå sig ner och prata med varandra.

Detta med motiveringen att Aguéli inte hade mycket till övers för småstadens trångsynt-het.

Nu säger Olle Nettle, bildlä-rare och författare med mera, att han visserligen är motståndare till planerna, men undrar ändå varför det inte utlysts en tävling om bästa förslag.

Anna-Karin Hjorth och Katrine Holm skulle båda hellre se en satsning på stadsparken, för att locka fler dit.

–Idiotiskt förslag

Eva Hellbom, själv konstnär, tycker att förslaget är "idiotiskt", medan Kåge Bergman, Salas främste Aguélikännare och tidi-gare intendent för Aguélimu-seet, tror det blir en vilsam plats.

I dag ska kommunstyrelsen bestämma sig för om planerna på Ivan Aguélis plats ska för-verkligas.



Anna-Ka-rin Hjorth:

– Nej, jag tycker inte en så-dan plats passar in i miljön vid Aguéligatan. Kommer verkligen några att slå sig ner där för att njuta av miljön? Jag tror risken är stor att det bara blir stökigt och förstört där.

– Jag skulle hellre se att man gör något av stadsparken. En servering, kanske en bar där man kan ta sig en öl på som-markvällarna.



Olle Nettle:

– Nej, för jag tror inte Ivan Aguéli själv skulle ha gillat att bli föremål för ett sådant här passivt monument. Jag har fö-reslagit kulturfolket i stan att Jan-Erik Svennberg skulle få designa en moské åt Salas mus-limer istället. Det vore mer i muslimen och anarkisten Ivan Aguélis anda.

– Sedan tycker jag att ska man ändå göra en sådan här plats så kunde man ha utlyst en tävling bland konstnärer och en utställning av förslagen. Då hade Salaborna haft en chans att tycka till.



Eva Hellbom:

– Nej, det är det mest idiotis-ka som någon hittat på i den här vägen! Vad har ett stort ke-ramikfat med Ivan Aguéli att göra? Dessutom tycker jag platsen är alltför undanskymd.

– Jag skulle mycket hellre se en liten skulptur föreställande Ivan Aguéli, kanske utanför Aguélimuseet eller på någon annan plats där mycket folk passerar. Och framför allt kun-de pengar satsas på att förbätt-ra skyltningen till museet. Jag vill att stan ska vara full av affi-scher med Aguélis konst och en vägbeskrivning. Det skulle gyn-na Aguélis minne mer än den här minnesplatsen.



Katrine Holm:

– Ja, jag tror det kan bli gans-ka bra. Bara det inte blir någon stenöken, utan grönt och lum-migt.

– Fast sedan är väl frågan om folk kommer att använda plat-sen. Hur många är det som verkligen använder vår fina stadspark? Men det beror för-stås på att det inte finns till ex-empel en servering där. Jag hoppas det blir en i sommar.



Kåge Bergman:

– Ja, jag tror det blir en fin och vilsam miljö. Läget är bra, nära doktor Fribergs villa och vid Aguéligatan. Jag hoppas och tror att Ivan Aguéli skulle ha tyckt om denna plats.

– Visserligen hade han fått vara ökenvinden och de grum-sande kamelerna förutan, om han kunnat slå sig ner där. Men fågelkvitter och vattenplask är inte det sämsta.

Beslutsvårda om Aguéliplatsen

– Det gick fel i det här ärendet från början

SALA

Det planerade byggandet av Ivan Aguélis plats har resulterat i vad som kan tolkas som beslutsvårda i kommunstyrelsen. Nu ska kultur- och fritidsnämnden informeras om projektet – men enbart informeras.

I förra veckan skulle kommunstyrelsen fatta de sista besluten inför byggandet av Ivan Aguélis plats på parkmark utmed Aguéligatan. Det gällde bland annat upphandling och att anvisa pengar ur en fond, vars avkastning kommunen disponerar.

Arbetsutskott får besluta

Men så blev det inte. Istället beslutade kommunstyrelsen att informera kultur- och fritidsnämnden om projektet vid nämndens sammanträde i morgon torsdag. Dessutom får kommunstyrelsens arbetsutskott i uppdrag att därpå besluta i ären-

det. Någon återremiss är det alltså inte tal om, utan information.

Förslaget att göra så kom från socialdemokraten Karl-Evert Tallroth och han fick stöd från partikollegan Tommy Johansson, Georg Psilander i salapartiet och Ulla-Britt Holmér, centern.

– Har vi en kultur- och fritidsnämnd så är det här väl ett ärende som dess ledamöter ska få diskutera. Och den här frågan om Ivan Aguélis plats har inte varit uppe i den nämnden på ett par år, säger Karl-Evert Tallroth.

Inte nöjd med information

Men Dick Forsberg, socialdemokrat i kultur- och fritidsnämnden, är inte nöjd med kommunstyrelsens beslut om att informera.

– Informera? Vad finns det att informera om, säger han.

Han har redan från början varit kritisk till byggande av en Ivan Aguélis plats. Dels tycker

han att andra projekt – framför allt en scen i stadsparken – är viktigare, dels har han ogillat ärendets hantering.

– Det gick fel i det här ärendet från början,

när förvaltningschefer sattes att utreda frågan och det fattades beslut innan kultur- och fritidsnämnden fick säga sitt. Den enda gång kultur- och fritidsnämnden behandlat frågan om en Aguéliplats sade nämnden nej. Vi tyckte det fanns andra saker att utreda, till exempel hur man får en mer levande stadspark, säger Dick Forsberg.

"Kan starta om"

Han tycker att man fortfarande kan, som han uttrycker det, "starta om från noll" när det gäller vad kommunen ska göra med avkastningen från Jöns och



Dick Forsberg, s.

Alvida Akermans fond. Just nu uppgår de disponibla pengarna till närmare 900 000 kronor. I sommar, när avkastningen för 1997 tillförs, tillkommer ytterligare runt 200 000 kronor.

– Det är en miljon kronor det handlar om. Då tycker jag att man bör överväga en gång till om man inte ska skapa något som Salaborna i stort får mer glädje av. Vi har redan ett fint Aguéliumuseum, vi har en Aguéligata. Att bygga den här platsen tillför inte något. En ny scen i stadsparken skulle däremot gynna både allmänheten och stadens musik- och teaterliv, säger Dick Forsberg.

– Vi i kultur- och fritidsnämnden kan inte nöja oss med att informeras om det här. Det låter ju som MBL – tuta innan du kör över. Så här gör bara svaga beslutsfattare, säger han.

INGALILL FORSS NORBERG
0224-561 69

FREDAGEN DEN 20 FEBRUARI 1998

SALA ALLEHANDA

Ännu inget beslut om pengar till Aguéliplats

Ärendet ströks från dagordningen i arbetsutskottet

SALA

Det planerade byggandet av Ivan Aguélis plats tenderar att bli en het potatis i Salapolitiken. När ärendet skulle behandlas av kommunstyrelsens arbetsutskott tidigare i veckan lyftes det under pågående möte ur dagordningen.

Ord står mot ord om vad som egentligen hände när kommunstyrelsens arbetsutskott sammanträdde i tisdags. Arbetsutskottet skulle då – på uppdrag av kommunstyrelsen – besluta om att pengar tas från avkastningen från Jöns och Alvida Åkermans fond, så att Ivan Aguélis plats kan börja byggas snarast möjligt.

Tidsbrist eller återremiss?

Men så blev det inte. Ärendet

plockades bort från dagordningen.

– På grund av tidsbrist, säger Ulla-Britt Holmér, c.

– Nej, för återremiss till kultur- och fritidsnämnden, säger Karl-Evert Tallroth, s.

När kommunstyrelsen hade ärendet uppe för ett par veckor sedan yrkade Karl-Evert Tallroth att kultur- och fritidsnämnden än en gång skulle få yttra sig över projektet. Förra gången var för tre-fyra år sedan.

– Det har ju hänt mycket med ärendet sedan dess. Den planerade minnesplatsen har inte ens samma utformning nu som då. Har vi en kultur- och fritidsnämnd så ska väl den få yttra sig, säger Karl-Evert Tallroth.

Men det fick den inte. Beslutet i kommunstyrelsen blev att kultur- och fritidsnämnden skulle informeras och det skedde förra veckan. Dessutom skul-

le kommunstyrelsens arbetsutskott få sköta beslutandet.

Ströks från listan

Fast något beslut om att fondavkastningen och upphandlingen inför Aguéliplats-byggandet blev det alltså inte vid tisdagens möte med arbetsutskottet.

– Nej, det ströks från listan. Vi hade helt enkelt tidsnöd eftersom andra frågor krävde mycket tid. Något yrkande kunde det ju inte bli i frågan eftersom den inte togs upp till behandling, säger Ulla-Britt Holmér och tillägger:

– Jag uppfattar det som om vi aldrig under resans gång varit oense om att Ivan Aguélis plats ska byggas. Beslutet tog ju redan 1996 och nu handlar det bara om att anvisa pengarna.

Tallroth besviken

Men Karl-Evert Tallroth håller inte med henne.

– Jag är besviken över att kultur- och fritidsnämnden inte fick yttra sig i ärendet igen, utan bara informerades. I tisdags begärde jag därför än en gång att frågan ska tillbaka dit. Även om det är kommunstyrelsen som har pengarna så bör väl kulturpolitikerna få en chans att säga sitt. Min uppfattning är vi tog ur ärendet för att så ska kunna ske.

– Ulla-Britt Holmér borde klart och ärligt ha sagt att så inte ska ske.

För Karl-Evert Tallroth är det en överraskning att ärendet härnäst kommer upp till beslut i kommunstyrelsen den 5 mars.

– Kommunstyrelsen har ju en gång beslutat att dess arbetsutskott ska få besluta. Jag förstår inte det här, säger han.

INGALILL FORSS NORBERG
0224-561 69

ONSDAGEN DEN 1 APRIL 1998

SALA ALLEHANDA

Vill riva upp beslut om Aguéliplats

Passar inte in ur konstnärlig synvinkel, säger nämnd

SALA

Ivan Aguélis plats passar inte in i stadsbilden, ur konstnärlig synvinkel.

Det deklarerar nu en enig kultur- och fritidsnämnd. I morgon torsdag ska kommunstyrelsens ledamöter säga vad de tycker om att anslå pengar till den planerade Aguéliplatsen.

När kommunstyrelsen i morgon har ett öppet sammanträde i rådhuset, dit vem som helst kan gå för att lyssna, är ett av ärendena Ivan Aguélis plats. Det är en fråga som de senaste månaderna välsat fram och tillbaka mellan kommunstyrelsen, kultur- och fritidsnämnden och deras arbetsutskott.

Fondpengar ska betala

Självva beslutet att bygga en Ivan Aguélis plats i Sala togs redan 1995. Upprinnelsen var att Sala kommun förfogar över avkastningen från en fond, Jöns och Alvida Åkermans fond. Pengarna från den ska användas till att "förbättra miljön i den del av Sala kommun, som utgjorde gamla Sala stad". Men vad skulle pengarna användas till?

En arbetsgrupp bestående av tre tjänstemän (stadsträdgårdsmästaren Göran Söderberg, kultur- och fritidschefen Curt Hellman och dåvarande kommunarkitekten Fredrik Meurman) tog fram förslag. Det blev det om en Ivan Aguélis plats som det arbetades vidare på.

Beslutet att bygga platsen, in-

vid Lillån intill Sala Allehanda, har alltså drygt tre år på nacken.

Maktfråga

Nu gäller det om fondavkastningen, som vid senaste årsskiftet låg på drygt 890 000 kronor, ska användas till bygget. Fjolårets avkastning, som tillkommer i sommar, är på runt 200 000 kronor. Och drygt en miljon kronor är just vad Ivan Aguélis plats beräknas kosta.

Det har dessutom blivit en politisk fråga om vilken instans som ska besluta när det gäller utsmyckningar. Vilken makt ska till exempel kultur- och fritidsnämnden ha?

1995 avstyrkte kultur- och fritidsnämnden ett byggande av Ivan Aguélis plats.

–Men det hjälpte inte. Det blev ändå beslut om att bygga platsen. Ingen frågade efter våra konstnärliga synpunkter då, och inte senare heller. Inte förrän nu och då är det så dags. Dessutom hävdar jag att vi i nämnden inte har kompetens att uttala oss om det konstnärliga. Sådant är ju oerhört subjektivt, säger Dick Forsberg, socialdemokrat i kultur- och fritidsnämnden.

Enig nämnd

Han har redan från början varit kritisk till både projektet som sådant och den behandling det fått.

–Istället borde man sådana här gånger till exempel hämta in förslag från olika konstnärer. Är kommunstyrelsen förnuftig tar man upp hela frågan till omprövning, säger han.



Får plats? Huruvida det blir en plats till Ivan Aguélis minne återstår att se.

Vid kultur- och fritidsnämndens senaste sammanträde var det dock moderaten Michael Johansson som föreslog att nämnden skulle uttala att Ivan Aguélis plats inte passar in i stadsbilden ur konstnärlig synvinkel. Då hade konstnären Acke Oldestenborg, Stockholm, som svarat för de konstnärliga idéerna till minnesplatsen, och stadsträdgårdsmästaren Göran Söderberg ingående presenterat förslaget för nämnden.

Men det hjälpte inte. Michael Johansson fick de övriga ledamöterna med sig i yttrandet, där det också poängterades att kultur- och fritidsnämnden 1995 avsåg anläggandet av Aguéliplatsen.

Och nu är det alltså upp till kommunstyrelsen att avgöra om

fondavkastningen ska gå till byggandet av en Aguéliplats och upphandlingen av bland annat en stor keramisk skål för flöddande vatten börja.

Riva upp beslut?

Säger kommunstyrelsen nej i morgon kan det bli frågan om att riva upp det treåriga beslutet om att bygga platsen. Från socialdemokratiskt håll har det talats om att en fast scen i stadsparken är viktigare. Kommunrådet Ulla-Britt Holmér, c, har sagt att en scen i stadsparken behövs och bör komma ifråga när kommande avkastningar från minnesfonden räcker.

INGALILL FORSS NORBERG
0224-561 69

SA 2/4 - 98

Försvarar Aguéliplats

SALA

I elfte timman – kommunstyrelsen ska ta beslut i dag – vädjar Leo Meurman, en av Salas verkliga Aguéli-kännare, om att Ivan Aguéli ska ägnas den planerade minnesplatsen i Sala.

I ett brev till kommunstyrelsen berättar Leo Meurman att han personligen kunnat följa konstnären Acke Oldenburgs arbete med den artistiska utformningen av projektet.

– Enligt det utkast, som nu gäller, har Oldenburg med sin konstbyggnad fått fram en visionär, skimrande flykt, som på ett elegant sätt skildrar Aguélis brokiga andliga facetter, skriver Leo Meurman,

Heroisk uttolkare

Han redogör så för Aguélis liv och konstnärsskap, det senare till största delen ett ännu outrett kapitel, anser Meurman. Han menar att Aguéli snarare än pionjär och vägröjare i framtiden kommer att framstå som den "heroiska uttolkaren av sin tids olika konstarter och dessas syftning framåt".

– Han förtjänar en minnesplats i sin födelsestad, avslutar Leo Meurman sitt brev till politikerna i kommunstyrelsen.

TORS DAGEN DEN 2 APRIL 1998

SALA ALLEHANDA



Aguélis egen plats. Här ska den ligga, den rofyllda plats med flödande vatten i keramiska kärl som ska minna om stadens konstnärsson Ivan Aguéli. Med rösterna 7 mot 5 – och en nedlagd – beslutade kommunstyrelsen i går att platsen ska anläggas.

FOTO: MIKAEL HOLMUDD

Aguéli får sin plats

Socialdemokraterna nedröstade i kommunstyrelsen

SALA

Det blir en minnesplats över Ivan Aguéli utmed hans "egen" gata, Aguéligatan. Med röstsiffrorna sju mot fem, och en nedlagd, beslutade kommunstyrelsen i går att anvisa runt en miljon kronor till platsen. Kanske kan den vara färdig någon gång i höst.

Den senaste tidens turbulens i den fleråriga frågan om en Ivan Aguélis plats speglades förstas även i kommunstyrelsens debatt. Karl-Evert Tallroth, s, inledde med att yrka avslag till förslaget om att genomföra byggandet.

Han följde alltså linjen från kultur- och fritidsnämnden, som nyligen förklarade sig inte gilla den planerade platsen "ur konstnärlig synvinkel".

I nämnden har bland andra Tallroths partibroder Dick Forsberg protesterat mot skapandet av Aguéliplatsen.

– Fast jag trodde nog att vi skulle få ett bättre svar från kultur- och fritidsnämnden, sade Karl-Evert Tallroth.

Mariana Wallin, fp, tyckte däremot att förslaget är bra och att det kan vara till glädje för såväl turister som ortsbor.

Salas attraktionsvärde

Kommunstyrelsens ordförande, kommunalrådet Ulla-Britt Holmér, c, gjorde ett långt inlägg. Hon förklarade hur stolt och glad hon är över att få vara med och besluta om Ivan Aguélis plats under kulturarvet 1998.

– Den här platsen kommer att ytterligare höja Salas attraktionsvärde. Vi i Sala blir kända ute i Europa. För det är ju så, att talar man med konstvännen ute i

Europa om Ivan Aguéli så förknippar de honom med Sala, sade hon.

Föreslog konstråd

Olle Wählberg, mp, ville varken bifalla eller avslå förslaget. Han ansåg frågan överspelad.

– Mitt parti yrkade avslag första gången, för några år sedan, när beslutet om att bygga en Aguéliplats togs. Om tycke och smak ska man inte diskutera. Kanske borde vi i kommunen ha ett konstråd, som inte är politiskt tillsatt, sade han.

Socialdemokraten Tommy Johansson poängterade att beslut som är fattade kan ändras om man finner att det fattats på felaktiga grunder.

– Att i dag ställa ett helt annat förslag går inte. Om det aktuella förslaget faller så torde det komma ett nytt förslag från en arbetsgrupp, ett förslag från majo-

riteten eller en motion från minoriteten, sade han.

Kan inte protestera...

Så långt behövde dock inte kommunstyrelsen fundera. Omröstningen visade att de fem socialdemokraterna sade nej till att anvisa pengar till minnesplatsen. Övriga röstade ja, utom miljöpartisten Olle Wählberg, som lade ner sin röst. Och kanske var det han som gjorde den mest talande sammanfattningen av minnesplatsdebatten genom åren:

– Nu har vi fått honom på plats och han kan inte protestera!

INGALILL FORSS-NORBERG
0224 561 69

Arbetet kan höras direkt

FAKTA

den planerade platsen "ur konstnärlig synvinkel".

ute i Europa. För det är ju så, att talar man med konstvännen ute i

ma ett nytt förslag från en arbetsgrupp, ett förslag från majo-

Arbetet kan börja direkt

Gata Park, som kommunens gatu- och parkavdelning kallas, sätter igång med de förberedande arbetena för Ivan Aguélis plats snarast möjligt.

– Jag hoppas den kan bli klar i höst, säger stadsträdgårdsmästare Göran Söderberg.

När frågan under de senaste månaderna bollats fram och tillbaka mellan kommunala nämnder har förslaget i praktiken fått "ligga på is".

– Nu är personalen sugen på att sätta igång snarast, det vet

jag, säger Göran Söderberg och tillägger:

– Det är ju inte ofta de får vara med om att göra ett sådant här jobb, i miljonklassen och i samarbete med en konstnär.

Offentliga utsmyckningar

Konstnären är Acke Oldenburg från Huddinge. Han är född 1923 i Mora och utbildade sig åren 1947-52 på Valands konsthögskola i Göteborg, med Endre Nemes som lärare.

Acke Oldenburg har gjort en mängd offentliga utsmyckningar, bland annat en mosaik i porfyr till Mora lasarett, ett altar-

skap i emalj till Lillhagens sjukhus i Göteborg och en stor väggmålning i polshuset i Stockholm.

Han har gjort flera scenografier för Dramaten i Stockholm. 1983 och 1996 ställde han ut på Aguelimuseet i Sala och han har under flera år varit engagerad i stödföreningen Aguelimuseets Vänner.

FAKTA

Kommunstyrelsens beslut om Ivan Aguélis plats har flera olika delar. Först och främst anvisas 891 000 kronor, som är avkastningen från Jöns och Alvida Åkermans fond till och med 1997. Dessutom anvisas den avkastning som kommer i sommar, runt 200 000 kronor. Vidare tecknas avtal med Acke Oldenburg för konstnärlig ledning av projektet till en kostnad av 75 000 kronor. Från Wallåkra Stenkarlsfabrik AB ska beställas stenkärl och krukor för 174 000 kronor och från PVK Produkter AB smidesarbeten för 256 000 kronor.

Ivan Aguélis plats påbörjad

Arbetet beräknas vara klart till tidig höst

SALA

Raka streck, rundlar och en femkanting målade i gräset ger en liten vink om hur Ivan Aguélis plats kommer att se ut. Nu har nämligen, efter många om och men, arbetet med minnesplatsen börjat. Tidigt i höst kan den vara färdig.

Intill ån, utanför Sala Allehandas hus, ska platsen med vattenkonst, häckar och stenläggningar växa fram under sommaren. Än så länge har de olika delarnas placering bara märkts ut på gräsmattan, men snart sätter grävandet igång. Det ska gjutas, läggas sten av olika slag, planteras häckar och träd.

Solen ska flöda

Hela platsen ska få en morisk prägel, en påminnelse om Ivan Aguélis liv och verk söderöver och därmed en hyllning till honom.

– Här ska solen få flöda, säger stadsträdgårdsmästare Göran Söderberg där han står i majkylan och inom sig ser den färdiga Agueliplatsen.

För att ge solen spelrum ska sex träd fallas – två björkar utmed Agueligatan och två björkar och två lönnar längre in mot parken. Nya pilträd planteras sedan i anläggningen och ytterligare småträd sätts ut i stora krukor.

Väntat länge

– Det ska bli skönt att få komma igång med jobbet. Vi har väntat länge på det. Ett sådant här annorlunda jobb ser man ju alltid fram emot, säger Sören Karlsson som ska göra de olika anläggningsjobben.

Ivan Aguélis plats. Nu startar byggandet och beräknas vara klart till tidig höst. Konstnären Acke Oldenburg, gatukontorets Sören Karlsson och Andreas Karlsson, och stadsträdgårdsmästaren Göran Söderberg diskuterar en detalj. Den vita soffan hör bara tillfälligt till scenografien.

FOTO: MIKAEL HOLMQUIST



Häromdagen drog han tillsammans med Andreas Karlsson, som gör konstruktionsarbetena, stadsträdgårdsmästaren Göran Söderberg och konstnären Acke Oldenburg på plats upp riktlinjerna för sommarens arbete.

Det smidesräcke som Acke Oldenburg utformat – och som ska minna om Agueli och personer som betydde mycket för honom – är färdigt. Räcket ska omge det stora keramiska "fatet", där vatten ska flöda. Det väntar på bränning i Wallåkra stenkärlsfabrik utanför Helsingborg. Små kanaler ska dras åt två håll ut från den smidesomgärdade "brunnen". Soffor ska placeras ut.

Tanken är att det ska bli en ro-

fylld plats, där vem som helst – Salabo eller turist, intresserad eller ointresserad av Agueli – ska kunna stå sig ner och må gott.

– Det är mycket, mycket roligt att arbetet nu kan sätta igång och att det är ett hantverk rakt igenom. Idén är ju att flytta en bit av det liv Agueli levde hit till

Sala. Jag tror han skulle blivit glad för det, säger Acke Oldenburg.

INGALILL FORSS NORBERG
0224-56159

Pengar tas ur Jöns och Alvida Åkermans fond

BAKGRUND

Ivan Aguélis plats, som beräknas kosta drygt en miljon kronor, bekostas med pengar från Jöns och Alvida Åkermans fond. Den instiftades 1977 och avkastningen, som disponeras av Sala kommun, ska gå till att "förbättra miljön i den del av Sala kommun, som utgjorde gamla Sala stad".

För fem år sedan tillsatte kommunfullmäktige en arbetsgrupp som skulle ta fram förslag på hur fondpengarna skulle användas.

Det slutliga förslaget blev det om en minnesplats över konstnären och Salasonen Ivan Agueli (1869-1917).

Arendet har sedan segat sig fram genom olika kommunala nämnder. Kultur- och fritids-

nämnden avstyrkte 1995 ett byggande av Agueliplatsen. Och så sent som i fjol uttalade den nämnden att Ivan Aguelis plats "inte passar in i stadsbilden ur konstnärlig synvinkel". I april förra året beslutade dock kommunstyrelsen (med sju röster mot fem och en nedlagd röst) att pengarna från makarna Åkermans fond läggs på byggandet av Ivan Aguelis plats.



24 maj 2000. Foto Bengt Kebbón.

"En anspråkslös plats med doft av södern"

Tanken på en Ivan Aguélis plats väckte ordentlig debatt i Sala för några år sedan. Men i går invigdes platsen och dess utsmyckning, ritade av Acke Oldenburg: en sydlandskt inspirerad morisk brunn i en liten park som bildar avslutningen på Lillåpromenaden.

– Om tio år blir detta en uppvoxen stilla plats med silvriga pilor som liknar olivträd, bukar och lindar som ger skugga och hälsor i skydd av en ligusterhäck som vore det huxbom att sitta på och njuta, spår Acke Oldenburg när han besiktigar den nästan färdigställda parken.

Den runda brunnen med det femsidiga galleret står i en fyrkantig trädgård och fyller väl ett bortglömt hörn i stadsbilden. Smidesgalleret på brunnenns ena sida är öppet och snart rinner vatten över karets blå slingor. Två smala rännor, klädda med blå klinker för vattnet vidare dels mot än, dels mot en liten rund busgång som kommer att förses med en fontän.

Anspelningsen på paradisbrunnar som den i Sevilla är tydlig även om det i stället för fyra barn är två "floder" som rinner fram.

Brunnskaret är gjort i samarbete med keramikern Åsa Örnell från Vallåkra mellan Helsingborg och Landskrona. För smidet står Janne Sjöblom, smed i Peter von Krusenstjerns verkstad i Stockholm där man egentligen gör helt andra saker, lastvagnar och trailers.

Egentligen är han målare, säger Acke Oldenburg om sig själv. Men, fortsätter han, han hade tur att få göra scenografi med Alf Sjöberg på Dramaten, frimärken och monumentalmålningar på allmänna platser. Sedan 1965, då han gjorde sitt första offentliga uppdrag, en vägg i Erskendals skolan i Skövde, har åtskilliga andra följt. För inte så länge sedan avslutade han en järnplåtskulptur på Liljeholmen i Stockholm. Men han har också målat och gjort grafik. En

Konst

Acke Oldenburg
Ivan Aguélis plats och Aguelimuseet, Blå salen, Sala

öppen och nyfiken attityd har präglat hans allt att se på det konstnärliga arbetet ända sedan han gick på Valand med Eddro Nemes som lärare kring 1960.

– Det här var en seg och märklig historia, sammanfattar Acke Oldenburg tillkomsten av platsen och utsmyckningen.

Bland disponentparet Jöns och Alvida Åkermans efterlämnade papper fann man först 1963 ett papper som visade att de efter sin bortgång hade lämnat model för att göra Sala vackrare. Det gav ett tillskott till den Åkermanska fonden som sonen Hjalmar hade instiftat 1977. En kommitté tillsattes och Acke Oldenburg kontaktades. Han kom med förslaget att inrätta ett nytt lillåtorp i stadsbilden, en Ivan Aguélis plats.

– Aguéli var ju en Salason men han äkte utomlands vid tjugofemårsåldern för att aldrig komma tillbaka, berättar Acke Oldenburg som här fängslas av människan Aguélis öde. Men vad skulle han göra här? Att vara i världen var för honom att vara som en främling eller en förbipasserande.

– Därför var min tanke att göra en liten anspråkslös plats med en doft av södern där kanske också han skulle ha trivts.

Spanska och moriska brunnar hägrade när Acke Oldenburg började skissa. En liten



Acke Oldenburg framför sin skapelse, den moriska brunnen.

Foto: MARGARETA ANDERSSON

modell med svetsat trädbrödr för smidesverket och toarule med plåst över för beunskuret från 1994 visar hans föreställning. Den och en rad andra skisser och arbeten återfinns på en utställning i Blå salen på Aguelimuseet. Acke Oldenburg har i tio år, från till 1998, varit medlem i styrelsen för Aguelimuseets vänner. Det är också han som har gjort

smidesgalleret för fontänen i Blå salen när den blev utställningsal.

Brunnens fem hägrande sidor anknyter till Ivan Aguélis liv. En hande fem fingrar symboliserar den muslimska lifan. Prins Eugen, som räddade konstnärens möder för eftervärlden, är med genom sina måleratensillier och run-

da mön som han älskade att måla.

Disponent Åkerman som ägde Sala ängsäg och mekaniska snickerfabrik är med på en sida genom enkla symboler som en stor sågdeling och löst hängande skifttagelkar.

En sida är ägnad åt mecenaten Carl Friberg och en åt Aguélis mor, Anna Kristina. Hon stödde sonen ekonomiskt och

känslomässigt under alla år. Ett av hennes handskrivna brev är utskuret i enkeltill i järnplåt.

Trädgårdsmästarna har gjort sitt för att Ivan Aguélis plats med sin vackra brunn ska bli ett efterhängat ställe att vils på. Det lilla ingreppet i stadsplanen har gett ett utökat resultat.

KRISTINA MEZEL

En porlande brunn till Ivan Aguélis ära

Sala. Ivan Aguélis monument är invigt. På konstnärens födelsedag avtäcktes springbrunnen mellan Swederii holmar och Aguéligatan. Sala har fått en ny park – Ivan Aguélis plats.



Täckelsen har fallit. Till i onsdags doldes monumentet av täckelsens säckväv, men idag kan verket beskådas i sin fulla prakt i parken. FOTO: MATHIAS STÄHLE

Ivan Aguéli trivdes aldrig i Sala, men Salaborna älskar sin konstnär. På onsdagskvällen invigdes Aguéli-monumentet på Ivan Aguélis plats.

Konstnären Acke Oldenburg har gjort springbrunnen som omges av fem höga grindar, var och en med motiv som ska föra tankarna till Ivan Aguéli och honom närstående personer.

På den västra sidan pryds grinden av en utsträckt hand och symboler ur koranen, som var Ivan Aguélis rättesnöre.

Nästa grind är tillägnad prins Eugen, som var Aguélis sponsor.

Den åkermanska fonden har finansierat monumentet och familjen Åkerman hedras med en sågklinga som lyser likt en sol på den tredje grinden. Åkermans var sågverksägare.

Läkaren Carl Friberg såg till att Ivan Aguélis konstverk tillföll Nationalmuseum's samlingar och visas i Sala. Den fjärde grinden är tillägnad honom.

Den sista grinden tillägnas Ivan Aguélis mor och har arbetats fram från ett brev hon skrev till sin son.

Parken var full av åskådare när kommunalrådet Ulla-Britt Holmér avtäckte monumentet. Och spänningen blev bara större när täckelsen vägrade falla. Den fuktiga säckväven fastnade i järngrindarna och det krävdes fem extra par armar innan duken slutligen föll.

Men till slut fick Salaborna se den belysta springbrunnen som skapats av Acke Oldenburg (smide), Åsa Ormmell (keramik), Helena Björnberg (belysning), Göran Söderberg (ritning) och – inte minst – alla de hantverkare som sett till att verket blev färdigt i tid.

MATHIAS STÄHLE

0224-561 56

mathias.stahle@ingress.se

Silverarhet nr 3/00



Invigning av Ivan Aguélis plats

Onsdagen den 24 maj på konstnären Ivan Aguélis födelsedag invigdes Aguéliplatsen i närvaro av ca 275 Salabor av kommunalrådet Ulla-Britt Holmér vars invigningstal föregicks av att musikskolans elever bjöd på ett mycket uppskattat musikinslag.

Text och foto: Lars-Göran Carlsson



Musikskolans elever bjöd på underhållning.



Avtäckning sker.



Så ser den nyinvigda Aguéliplatsen ut.

SA

dag 29 maj 2000



FOTO: MATHIAS STÅLHE

En plats att visa alla

Om en ny attraktiv sevärdhet i Sala

Grattis till Sala för den fina minnesplatsen över Ivan Aguéli! Ett nytt storverk att visa turisterna i sommar, kanske finns plats för en tillfällig glasskiosk. Och ett tillfälle för att få sälja vykort.

Ett tips

SALA-HEBY *bladet*

nr 7 • augusti • v 32 • 2000

Ivan Aguélis Plats är invigd

En plats för möten mellan konst, kulturer, religioner och människor i vår tid.



Täckelsen har fallit från brunnen på Ivan Aguélis Plats i Sala. Foto: Ulla-Lena Grosso

Ivan Aguéli föddes i Sala 24 maj 1869. Som 20-åring åkte han till Gotland, där han tecknade och målade. Året därpå åker han till Paris.

I Egypten 1898 konverterar Ivan Aguéli till islam, och får namnet Abd al-Hädi, *Vägledarens tjänare*.

Han fortsätter sitt målade och sitt sökande till sin död i Barcelona 1917.

Nu har hans liv, målade och tankar förts tillbaka till oss i Sala och får liv igen, genom Ivan Aguélis Plats, som invigts på dagen 131 år efter hans födelse.

På kvällen den 24 maj samlades drygt 200 människor för att delta i invigningsceremonien, som inleddes med musik av elever vid Sala Musikskola. Ulla-Britt Holmer invigningstalade och drog i snöret för att låta täckelsen falla från brunnens överdel. Vi väntade... men den föll inte... förrän fem personer skyndade fram, klättrade upp på brunnen och hjälpte till. Det förhöjde spänningen hos alla som stod samlade i ring runt ceremonien.

Utställning i Blå Salen

Tidigare på kvällen öppnades den utställning som visats i Blå Salen. Fredrik Meurman, ny ordförande i Sala Konstförening – Aguélihuset, höll i ceremonien.

Acke Oldenburg berättade om framväxten till idén om brunnen och smidet, om de personer som fått varsin sida på det femsidiga smidet.

De fem sidorna representerar:

Anna Kristina Agelii, mor till Ivan Aguéli, som var faderns tredje fru.

Paret Jöns och Alvida Åkerman som skapade Stiftelsen Åkermanska Fonden med lydelsen: "Att förbättra miljön i den del av Sala Kommun som utgjorde gamla Sala stad."

Doktor Carl Friberg som var konstsamlare och familjens Ageliis läkare.

Prins Eugen som gav Ivan konstnärsstipendium och hjälpte honom ut ur fängelset.

Den femte eller första sidan, beroende på hur man tittar på smidet, är tillägnat **Ivan Aguéli** med symboler från hans andliga sökande.

Astrid Söderbaum vandrade runt skisserna på det symboliska smidet och läste ur dokument och brev kopplade till varje sida.

Dolt under ytan på Ivan Aguélis Plats

Alla konstnärer kring utformandet av Aguéliplatsen var inte synliga för allmänheten, precis som merparten av arbetet är under ytan på platsen, men likväl bär upp det som är synligt.

Brunnen som livets källa

Dolt under ytan i människans och konstens väsen finns många osynliga dimensioner. Ivan Aguéli utforskade dessa och vi kan se symboliken i platsens utformning.

forts. sid 12

SA 2005-11-11

55

Konstnären Acke Oldenburg gjorde avtryck i Sala

Dödsfall

Konstnären **Acke Oldenburg**, Huddinge, har avlidit 82 år gammal.

Acke Oldenburg var med i Aguélimuseets Vänner från starten 1987 och i tio år framåt.

Under den verksamma tiden i Sala gjorde han vackra smidesgrindar till Aguélimuseet och därtill ett brunnskar med järnsmide som nu pryder Ivan Aguélis plats.

Hans begåvning när det gällde att hänga tavlor inför en utställning, togs ofta och gärna i anspråk.

Acke Oldenburg var född i Mora, men flyttade snart därifrån till Stockholm.

Sin konstnärliga utbildning fick han på Valands i Göteborg med Endre Nemes som inspirerande lärare. Efter krigsslutet 1945



Acke Oldenburg i färd med att hänga tavlor under Salaåren.

öppnade sig gränserna. Han reste mycket i östra delarna av Europa; Polen, Tjeckoslovakien och Ungern.

Sala Allehanda Fredag 28 juni 2019

Låt vattnet flöda vid Aguéliplatsen

Torrläggningen är vanvård

Det är 150 år sedan Ivan Aguéli föddes och Aguéli-museet uppmärksammar detta med ett ambitiöst program under hela året. Ett stenkast från museet finns Aguéliplatsen skapad för 20 år sedan som ett värdigt hommage till stadens son. En plats vars konstruktion och symbolik överraskar i småstaden. Grundkonstruktionen är en så kallad Chahar bagh (farsi, persiska), en "fyrdelad trädgård". Det är den urgamla bibliska bilden av paradiset trädgård med de fyra livgivande floderna i fyra väderstreck. I Första Mosebok kapitel 2 är de namngivna: Pishon, Gichon, Tigris och Eufrat. Koranen nämner senare det himmelska paradiset som fyrdelat i kap. 55 vers 46 och 62. Enligt traditionen flyter i dessa floder mjölk av oförärvad smak, det ljuvligaste vin och renaste honung.

Den centrala fontänen är skapad av konstnären Acke Oldenburg och keramikern Åsa Ormell. Men den dåvarande stadsträdgårdsmästaren Göran Söderberg var projektledare och övergripande ansvarig för platsens gestaltning. Han berättar om resor i det moriska Spanien där man ser dessa trädgårdar. De finns i de gamla ottomanernas kultursfär i Nordafrika och mellanöstern, i Persien och i mogulernas Indien. Överallt möter man dessa symboliska paradisträdgårdar. Att detta har kunnat gestaltas i Sala väcker förundran och nyfikenhet.

Hur var det möjligt att en så symboldiger plats ur Bibelns och Österns värld kunde anläggas i hjärtat av Västmanland? Och är det inte förunderligt att den så väl passar in som stadens hyllning till en av landets viktiga konstnärer för 100 år sedan.



Fontänen är skapad av konstnären Acke Oldenburg och keramikern Åsa Ormell.

FOTO: PRIVAT

I dag har emellertid stadens beslutsfattare glömt värdet av denna plats. Under årets 150-årsjubileum är Aguéliplatsen torrlagd och öde. De fyra paradisloderna och mittfontänen är livlösa. Kommunen förklarar på sin hemsida: "Fontänen på Ivan Aguélis Plats har ett slutet system som behöver en större engångsfyllning för att startas samt några mindre påfyllningar av dricksvatten för att inte

bli igenpluggad. Men i nuvarande läge sätts inte heller den här fontänen i gång."

Det är en symbolisk torrläggning utan praktisk betydelse för grundvattnet. Kommunen signalerar "moraliskt" med denna torrläggning. Aguéliplatsens vattensystem innehåller fyra kubikmeter vatten som drivs runt av en elmotor i ett ständigt kretslopp. Enligt beräkningar kan en kubik-

meter avdunsta eller läcka ut under ett år och måste då ersättas. Ingen ytterligare vattenförbrukning finns.

Det borde vara möjligt att låta denna plats leva med detta lilla kretslopp utan att stadens medborgare känner sig provocerade. I vattenkrissens tid behöver vi svalkan och vilan i en paradisk trädgård. Låta våra sinnen insupa hopp och återhämtning på samma sätt som dessa paradisträdgårdar ge-

nom årtusenden har fungerat i de bibliska miljöerna.

Fontänen och vattenfäroarna chanserar som torrlagda och stadens "moraliskt förebildliga" torrläggning signalerar endast vanvård av ett offentligt konstverk och investering. Och ett tydligt ointresse för stadens son och hans 150-årsjubileum.

Gregor Wroblewski

Konstnär och ordförande i Sala
Konstförening Aguéli-museet

6 Nyheter

Sala Allehanda Måndag 15 juli 2019



Andreas Karlsson tatar några svaga punkter i fontänen vid Aguéliplatsen.

Han tröttnade på torrlagt konstverk – lagade det själv

SALA Nu rinner vattnet återigen på Aguéliplatsen.

Salabon Andreas Karlsson var irriterad över att konstverket inte var igång med vatten och erbjöd kommunen att åtgärda problemen utan ersättning.

Konstverket på Aguéliplatsen har under våren och sommaren förblivit torrlagd efter vintern. Sala kommun valde att hålla den torrlagd på grund av de låga grundvattennivåerna och bevattningsförbudet i kommunen.

Gregor Wroblewski, konstnär och ordförande i Sala konstförening-Aguéli-museet, skrev en insändare i SA där han menade att torrläggningen signalerar vanvård av konstverket och ett tydligt ointresse för stadens son, Ivan Aguéli, och hans 150-årsjubileum.

En livlig debatt har också pågått på Facebook och den



Nu är det åter vattenliv i konstverket vid Aguéliplatsen.

4 juli valde Sala kommun att fylla på vatten, som redan var använt, i konstverket.

Men lyckan blev kortvarig för dagen efter hade allt vatten läckt ut och pumpen i systemet stängdes därför av igen.

Kommunen gick då ut med information om att parkenheten arbetade på att hitta en lösning på problemet. Dagarna gick utan att det

hände något och den 10 juli skickade Andreas Karlsson ett mejl till parkenhetens chef Marie-Anne Deleryd och tf kommunchef June-Ann Wincent där han erbjöd sig att åtgärda problemen utan ersättning.

– Jag hade tröttnat och var irriterad över att konstverket inte hade startats, säger Andreas Karlsson, ägare och vd på Finntorpet Bygg och Konsult AB.



Den långa trärännan har försetts med tjärpapp.

I förra veckan åtgärdade han konstverket så att det inte ska läcka.

– Det tog mig tre timmar, men så kände jag också till konstverket bra.

Andreas Karlsson arbetade som tjänsteman på kommunen när Aguéliplatsen skapades 2001 och var väldigt involverad i arbetet med den. Jag var konstruktör och det här är det hittills ro-

ligaste som jag har konstruerat, säger Andreas Karlsson.

De är bland annat en hel del konstruktioner som inte syns, i marken under konstverket, för att få det att fungera.

Konstnären Acke Oldenburg och keramikern Åsa Ormell skapade den centrala fontänen medan dåvarande stadsträdgårdsmästare

ren Göran Söderberg var arkitekten för platsens utformning.

Det monterades bland annat tjärpapp i den långa trärännan.

– Redan på ritbordet såg jag riskpunkter och nu har jag även tätat svaga punkter med tätningsmassa. Det är sånt som ska göras vart tredje år.

Vid 15-tiden var arbetet klart och konstverket fylldes åter på med vatten.

Andreas Karlsson tyckte att det verkade som att det höll tätt.

Nu hoppas han att vattnet får fortsätta att cirkulera i konstverket även kommande somrar.

– Det sliter om det inte är igång, säger Andreas Karlsson.



Text
Mikael Stenkvist
070 551 51
mikael.stenkvist@stetmedia.se

Inget sprut i fontänerna

SALA Sala kommun kommer inte att använda dricksvatten för att vattna i kommunen.

I stället ska man använda åvatten.

Som SA tidigare har berättat infördes nyligen bevattningsförbud för alla Ransta och Hedåkers vattenverks abonnenter samt förbud att fylla privata pooler med dricksvatten i hela Sala kommun.

För att spara på vatten kommer Sala kommun framöver inte att använda något dricksvatten för att vattna träd och blommor i kommunen. I stället kommer man att använda åvatten.

För att vattna växter i Sala kommer man att använda vatten från Sagaån och för att vattna Lärkans fotbollsplan tar man vatten från Långforsen som transporteras i en redan befintlig vattenledning, skriver Sala kommun på sin hemsida.

För att spara ytterligare på dricksvattnet kommer kommunen inte att sätta på fontänerna i Franska parken, på Ivan Aguélis plats eller fontänen vid biblioteket.

Åsa Forsberg

Sala Allehanda 3 maj 2019

Utlys konstartävling där regnvatten samlas upp

Det är dags att bli kreativa med saker som det gnälls över i Sala. Konstverkets vatten vid Aguéliparken är avstängt, då det fattas en kubik rent vatten, vilket är den volym vatten som försvinner årligen. Se detta som en möjlighet för dagens verksamma konstnärer i staden.

Utlys en tävling där regnvatten från himmelen samlas upp och leds bort till en enkel filtrering innan det samlas upp i en tank. Uppsamlingssystemet blir grunden till ett nytt konstverk



Alla är vinnare i detta då det torrlagda konstverket åter kommer få sprudla.

som byggs upp runt detta. Sala kommun och Aguéli-museet utlyser en konstartävling i ämnet och låter folk ta fram modeller i mindre ska-

la och sedan får vinnaren bygga upp detta i full storlek.

Detaljerna går att fila på men i stora (vatten)drag något åt detta håll hade jag tänkt. Alla är vinnare i detta då det torrlagda konstverket åter kommer få sprudla och ett nytt konstverk kan beskådas av allmänheten och kanske föds en ny Salakonsnär i detta.

Det gäller att hitta de rätta nycklarna och gnälla är inte det som läser upp kreativitetens hänglås.

Mats Köbin



Samla upp regnvatten och skapa ny konst samtidigt som fontänen får leva upp igen.

FOTO: SANDRA SAMPPALA

Sala Allehanda 10 juli 2019